

DŁUGOCZELUSTY (1) *ai*

N sg m długocz(e)lusty.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Mający długie szczęki: Głowę też miał [Ezop] bårzo śilną/ Oczy wpádłe/ bårwę czarną: Krotkiew fzyie/ długoczeluŝty/ Czarnożęby z wielkimi wŝty. BierEz A2.

KCh